

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.278 van 4 maart 2002
in de zaak A. 111.231/IX-3086.**

In zake : Freddy VERVISCH,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEFREYNE,
kantoor houdende te IZEGEM,
Papestraat 9

tegen :

1. het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van WERVIK,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. VANDENBRAEMBUSSCHE,
kantoor houdende te WERVIK,
Nieuwstraat 38,
2. het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Freddy VERVISCH op 8 oktober 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- "1. het Besluit van 31.05.2001 van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Wervik houdende behandeling van het hoger beroep dd. 31.01.2001 tegen de ongunstige evaluatie door OCMW-secretaris dd. 12.01.2001 (...)
2. het Besluit van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Wervik van 13.06.2001 houdende het ontslag van een op proef benoemde statutaire directeur facility-veiligheidsverantwoordelijke (...)
3. het Besluit van 17.08.2001 van de Vlaamse Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid houdende goedkeuring van het Besluit van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van Wervik van 13.06.2001 houdende het ontslag van een op proef benoemde statutaire directeur facility-veiligheidsverantwoordelijke.";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DEFREYNE, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat A. COPPENS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat N. DE CLERCQ, die loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker wordt op 27 januari 2000 door de raad voor maatschappelijk welzijn van Wervik met ingang van 14 februari 2000 op proef benoemd tot directeur facility-veiligheidsverantwoordelijke. De proeftijd duurt één jaar.

1.2. De secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (hierna: OCMW) evalueert het functioneren van verzoeker tijdens de eerste zes maanden van zijn proeftijd als gunstig, met dien verstande dat "de globale score (...) net voldoende (is)".

1.3. Op 12 januari 2001 wordt het functioneren van verzoeker tijdens de tweede helft van zijn proeftijd door de secretaris van het OCMW negatief geëvalueerd. De eindbeoordeling luidt ongunstig.

1.4. Verzoeker dient tegen zijn ongunstige evaluatie beroep in bij de raad voor maatschappelijk welzijn.

Hij wordt op 22 februari 2001 door de raad voor maatschappelijk welzijn gehoord.

De raad voor maatschappelijk welzijn besluit op dezelfde datum verzoeker te ontslaan.

1.5. Verzoeker dient tegen zijn ontslag een bezwaar in bij de Vlaamse regering.

Na de betrokkenen te hebben gehoord, beslist de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport op 4 mei 2001 het besluit van 22 februari 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn van Wervik houdende het ontslag van verzoeker, niet goed te keuren.

Deze beslissing steunt, samengevat, op de overweging dat uit het dossier niet blijkt of de raad voor maatschappelijk welzijn de secretaris van het OCMW als evaluator van verzoeker heeft uitgenodigd om te worden gehoord en welke de waarde is van het verslag van 5 februari 2001 van de secretaris dat bij de oproepingsbrief voor het verhoor was gevoegd, dat de oproepingsbrief van 7 februari 2001 "het kader waarbinnen de uitnodiging zich situeert" verkeerd weergeeft, dat het besluit van 22 februari 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn verzoeker ontslaat, maar geen uitspraak doet over het beroep dat deze heeft ingediend tegen de hem toegekende ongunstige evaluatie, dat het evaluatiedossier van verzoeker geen beslissing bevat over het beroep van verzoeker tegen zijn ongunstige evaluatie en zulk een beslissing ook niet aan betrokkene werd betekend, dat hij daardoor geacht moet worden gunstig te zijn geëvalueerd en, ten slotte, dat voor sommige stukken van het evaluatiedossier van verzoeker geen bewijs voorligt dat aan betrokkene een afschrift ervan werd gegeven.

Die beslissing wordt met een aangetekende brief van 4 mei 2001 aan het OCMW van Wervik betekend.

Het OCMW van Wervik dient tegen dit niet-goedkeuringsbesluit een schorsings- en een annulatieberoep in bij de Raad van State, die echter worden verworpen bij arrest nr. 100.707, van 12 november 2001, onder de overweging dat de raad voor maatschappelijk welzijn van Wervik op 13 juni 2001 opnieuw besloten heeft Freddy VERVISCH te ontslaan bij het einde van zijn proeftijd, dat dit besluit wel werd goedgekeurd door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden en dat zodoende het rechtens vereiste belang van de verzoekende partij bij de nietigverklaring van het bestreden besluit niet langer aanwezig was.

1.6. Met een gerechtsdeurwaardersexploot van 17 mei 2001 wordt verzoeker opgeroepen om op 31 mei 2001 door de raad voor maatschappelijk welzijn te worden gehoord "met het oog op het nemen van een beslissing over het beroep dat (betrokkene) op 30 januari 2001 instelde tegen (zijn) ongunstige evaluatie van 12 januari 2001".

1.7. Op 31 mei 2001 wordt verzoeker, bijgestaan door zijn raadsman, opnieuw door de raad voor maatschappelijk welzijn gehoord. Ook de evaluator van betrokkene, de secretaris van het OCMW, wordt thans gehoord. Verzoeker dient schriftelijke conclusies in. Van de verhoren wordt een proces-verbaal opgesteld.

De raad voor maatschappelijk welzijn besluit het beroep dat verzoeker op 30 januari 2001 tegen zijn ongunstige evaluatie van 12 januari 2001 heeft ingediend, ongegrond te verklaren en de ongunstige eindbeoordeling van de proeftijd van betrokkene ongewijzigd te behouden.

Het betreft het eerste bestreden besluit.

Met een aangetekende brief van 5 juni 2001 wordt verzoeker van dit besluit in kennis gesteld.

1.8. Op 13 juni 2001 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn verzoeker omwille van de ongunstige evaluatie van zijn proeftijd te ontslaan.

Het betreft het tweede bestreden besluit.

Met aangetekende brieven van 15 juni 2001 stellen de voorzitter en de secretaris van het OCMW verzoeker van dat besluit in kennis en zenden zij het besluit, samen met het dossier, naar de Vlaamse regering.

1.9. Met aangetekende brieven van 19 juni 2001 dient verzoeker bij de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen een bezwaar in tegen het besluit van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn waarbij het beroep tegen zijn ongunstige evaluatie wordt verworpen en stelt hij bij de Vlaamse regering beroep in tegen het besluit van 13 juni 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn houdende zijn ontslag.

1.10. Na verzoeker, het OCMW van Wervik en hun respectieve raadslieden te hebben gehoord, beslist de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid op 17 augustus 2001 het besluit van 13 juni 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Wervik houdende het ontslag van verzoeker, goed te keuren.

Het betreft het derde bestreden besluit.

1.11. Met aangetekende brieven van 17 augustus 2001 deelt het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan verzoeker mede dat de toezichthoudende overheid van oordeel is dat het besluit van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn betreffende de ongunstige evaluatie van verzoeker de wet niet schendt en het algemeen belang niet schaadt en dat het besluit van 13 juni 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn betreffende het ontslag van verzoeker is goedgekeurd.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is in zoverre ze gericht is tegen het eerste bestreden besluit, dat is het besluit van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn waarbij het beroep dat verzoeker had ingediend tegen zijn ongunstige evaluatie werd verworpen, stellende dat dit besluit geen voorbereidende beslissing is in het kader van een complexe rechtshandeling die finaal heeft geresulteerd in het besluit van 13 juni 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn waarbij verzoeker werd ontslagen en dat, vermits verzoeker het eerstgenoemde besluit niet met een

afzonderlijk annulatieberoep heeft aangevochten, de beweerde onwettigheid van de ongunstige evaluatie niet meer aangevoerd kan worden in het kader van het beroep tot schorsing en annulatie van het ontslag;

2.2. Overwegende dat men niet inziet welke gevolgen de evaluatie van een op proef benoemd personeelslid bij het einde van zijn proeftijd kan hebben voor dat personeelslid, als het niet is het motief te vormen voor de beslissing om ofwel hem uit de dienst te verwijderen, ofwel hem definitief in dienst te nemen, of desgevallend zijn proeftijd te verlengen; dat zulks trouwens uitdrukkelijk is verwoord in artikel 110 van het administratief statuut van het personeel van het OCMW van Wervik; dat de evaluatie van een personeelslid op het einde van de proeftijd derhalve voorbereidend is tot en onlosmakelijk verbonden is met de eindbeslissing betreffende de definitieve benoeming van dat personeelslid, diens ontslag of de verlenging van zijn proeftijd; dat de onwettigheid ervan kan worden aangevoerd zowel in een annulatieberoep tegen de evaluatie zelf als in een annulatieberoep tegen de eindbeslissing; dat de exceptie niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4. Over de middelen aangevoerd tegen het eerste bestreden besluit.

4.1. Overwegende dat verzoeker tegen het besluit van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn houdende de afwijzing van zijn beroep tegen zijn ongunstige evaluatie als eerste middel aanvoert dat het desbetreffende besluit onwettig is omdat het artikel 112 van het administratief statuut van het personeel van het OCMW van Wervik schendt; dat hij betoogt dat krachtens die statuutsbepaling de beslissing van de raad voor maatschappelijk welzijn over het beroep dat hij tegen zijn ongunstige evaluatie heeft ingediend, geacht moet worden gunstig te zijn, vermits de raad binnen de voorgeschreven termijn van een maand over dat beroep geen uitspraak heeft gedaan; dat volgens hem ook de Vlaamse minister van

Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport in zijn besluit van 4 mei 2001 houdende de niet-goedkeuring van het besluit van 22 februari 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn waarbij verzoeker werd ontslagen, tot die conclusie was gekomen; dat verzoeker voorts laat gelden dat de raad voor maatschappelijk welzijn, bij het hernemen van zijn door de minister niet-goedgekeurd besluit van 22 februari 2001, dan ook ervan moest uitgaan dat verzoeker inmiddels een gunstige evaluatie had bekomen en dat de mogelijkheid voor de raad voor maatschappelijk welzijn om zijn niet-goedgekeurd besluit te hernemen bijgevolg uitsluitend betrekking kan hebben op hetgeen niet werd goedgekeurd, namelijk op verzoekers ontslag, niet op verzoekers evaluatie;

4.1.1. Overwegende dat artikel 112 van het administratief statuut van het personeel van het OCMW van Wervik bepaalt dat de uitspraak van de raad voor maatschappelijk welzijn over het beroep dat een personeelslid heeft ingediend tegen een ongunstige evaluatie, geacht wordt gunstig te zijn wanneer hij binnen de maand geen uitspraak heeft gedaan; dat in de onderhavige zaak de raad voor maatschappelijk welzijn op 22 februari 2001, dit is binnen de maand na het indienen van verzoekers beroep tegen zijn ongunstige evaluatie, zonder expliciet die evaluatie te hebben bevestigd, besloten heeft verzoeker te ontslaan; dat de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport op 4 mei 2001 zijn goedkeuring aan dat besluit heeft onthouden, onder meer omdat er geen expliciete beslissing over verzoekers beroep tegen zijn ongunstige evaluatie was genomen, daarbij overwegende dat bij gebrek aan een dergelijke uitdrukkelijke beslissing de uitspraak van de raad voor maatschappelijk welzijn over het beroep geacht moest worden gunstig te zijn;

Overwegende dat het de raad voor maatschappelijk welzijn na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit toekwam de procedure die had geleid tot zijn niet-goedgekeurde besluit te hernemen, met inachtneming van de redenen die tot de niet-goedkeuring hadden geleid; dat aangezien de niet-goedkeuring onder meer gebaseerd was op het motief dat verzoeker niet kon worden ontslagen omdat de evaluatie geacht moest worden gunstig te zijn bij gebrek aan uitspraak over verzoekers beroep tegen de ongunstige evaluatie, de raad voor maatschappelijk welzijn derhalve een uitdrukkelijke beslissing moest nemen over verzoekers beroep tegen die evaluatie; dat niet kan worden aangenomen, zoals verzoeker betoogt, dat zijn bevoegdheid daarvoor was uitgeput wegens het verstrijken van de termijn, omdat de raad voor maatschappelijk welzijn niet inactief is gebleven gedurende die

termijn, maar onmiddellijk is overgegaan tot de volgende fase van de complexe rechtshandeling, het ontslag van verzoeker; dat ingevolge de niet-goedkeuring van die laatste handeling de raad voor maatschappelijk welzijn dan geacht moet worden over een nieuwe termijn te beschikken om de tot de geschorste beslissing voorbereidende handeling correct over te doen; dat hij dat gedaan heeft op 31 mei 2001 door, uitspraak doende over verzoekers beroep, hem definitief ongunstig te evalueren en ditmaal hij zodoende heeft voorkomen dat zijn uitspraak overeenkomstig artikel 112 van het administratief statuut geacht zou moeten worden gunstig te zijn; dat het middel niet ernstig is;

4.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel tegen hetzelfde besluit de schending aanvoert van het algemeen rechtsbeginsel, van de formele en materiële motiveringsplicht en van het gezag van gewijsde van het besluit van 4 mei 2001 van de minister houdende niet-goedkeuring van het ontslag van 22 februari 2001; dat hij stelt dat, aangezien de minister in de motivering van zijn besluit van 4 mei 2001 houdende de niet-goedkeuring van het besluit van 22 februari 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn, uitdrukkelijk had gesteld dat de evaluatie van verzoeker sedert 2 maart 2001 geacht moet worden gunstig te zijn en het thans bestreden besluit daaraan voorbijgaat, het gezag van gewijsde van het voormelde besluit van de minister wordt miskend; dat verzoeker subsidiair betoogt dat de terugwerking in de tijd van het voormelde niet-goedkeuringsbesluit van de minister niet mag tornen aan "verkregen rechtssituaties of bestaande rechtsverhoudingen", en aldus geen afbreuk vermag te doen aan de gunstige evaluatie die verzoeker geacht moet worden te hebben gekregen; dat hij bovendien stelt dat indien de raad voor maatschappelijk welzijn dan toch heeft gedaan wat hij niet mocht doen, namelijk een nieuwe beslissing nemen over verzoekers evaluatie, hij opnieuw alle getuigen had moeten horen die hij had opgeroepen voor verhoor tijdens de zitting van 22 februari 2001, wat des te meer geldt omdat de raad voor maatschappelijk welzijn, na zijn herinstallatie in april 2001, anders was samengesteld dan op 22 februari 2001, minstens de raad voor maatschappelijk welzijn de getuige had moeten oproepen die verstek had laten gaan voor de hoorzitting van 22 februari 2001; dat verzoeker ten slotte stelt dat, aangezien zijn oorspronkelijke evaluatie onwettig was, ook de bevestiging daarvan na beroep onwettig was, welke onwettigheid volgens hem hierin gelegen is :

- de eerste evaluatie is niet gedateerd; ze zou hebben plaatsgehad in oktober 2000, maar had moeten plaatshebben op 14 augustus 2000; de overmacht die door de raad

voor maatschappelijk welzijn wordt ingeroepen, blijkt nergens uit en is geen "in het statuut aanvaarde rechtvaardiging";

- de tweede evaluatie dateert van 16 januari 2001 waardoor verzoekers beroep niet meer binnen de door het statuut voorgeschreven termijn kon worden behandeld;

- de vragen en/of opmerkingen van verzoeker met betrekking tot de eerste en de tweede evaluatie werden, in strijd met artikel 103 van het administratief statuut, niet genotuleerd;

- de tweede evaluatie heeft betrekking op een langere periode dan statutair bepaald, namelijk op de periode van augustus 2000 tot februari 2001, terwijl volgens het administratief statuut de tweede evaluatie betrekking heeft op de periode die aanvangt vanaf de eerste evaluatie (te dezen vanaf oktober 2000);

- uit het evaluatiedossier blijkt dat aan verzoeker ooit een blaam zou zijn gegeven, maar hij werd daarover nooit gehoord, evenmin werd hem de beslissing dienaangaande betekend;

4.2.1. Overwegende dat bij de behandeling van het eerste middel reeds werd besloten dat het besluit van 4 mei 2001 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, waarbij goedkeuring werd onthouden aan het besluit van 22 februari 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn houdende het ontslag van verzoeker, niet belette dat de raad voor maatschappelijk welzijn na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit de procedure die had geleid tot zijn niet-goedgekeurde besluit, kon hernemen met inachtneming van de redenen die tot de niet-goedkeuring hadden geleid; dat dan ook niet valt in te zien hoe het bestreden besluit van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn, dat precies beoogt tegemoet te komen aan de bezwaren van de minister, het gezag van het voormelde ministerieel besluit zou miskennen; dat verzoeker er trouwens ten onrechte van uitgaat dat een uitspraak van de minister over een administratief beroep zoals bedoeld in artikel 43ter van de OCMW-wet "gezag van gewijsde" zou hebben zoals een rechterlijke uitspraak; dat verzoeker ook ten onrechte stelt dat hij geacht moet worden een gunstige evaluatie te hebben gekregen en dat de terugwerking in de tijd van het ministerieel niet-goedkeuringsbesluit van 4 mei 2001 daaraan niet mag tornen; dat, immers, de raad voor maatschappelijk welzijn een stilzwijgende gunstige evaluatie precies heeft kunnen voorkomen door na de betekening van de niet-goedkeuring van zijn besluit van 22 februari 2001 de procedure te hernemen vanaf het ogenblik waarop ze volgens het ministerieel niet-goedkeuringsbesluit was ontspoord; dat verzoeker ook ten onrechte aanvoert dat de raad voor maatschappelijk welzijn bij het hernemen van de procedure opnieuw de getuigen voor verhoor had

moeten oproepen die reeds opgeroepen waren geweest voor verhoor door de raad op 22 februari 2001; dat, immers, in de brief van 17 mei 2001 waarmee verzoeker werd opgeroepen voor verhoor op 31 mei 2001, aan verzoeker gevraagd werd "tijdig" te melden of hij getuigen gehoord wenste te zien, zodat de nodige schikkingen daarvoor konden worden getroffen en niet blijkt dat verzoeker daarop is ingegaan; dat uit het proces-verbaal van het verhoor van 31 mei 2001 zelfs niet blijkt dat hij tijdens de hoorzitting nog zou hebben opgemerkt dat er getuigen dienden te worden gehoord; dat hij enkel in de schriftelijke conclusies die hij ter gelegenheid van dat verhoor heeft neergelegd nog heeft vermeld dat, indien de raad zich opnieuw zou uitspreken over zijn beroep tegen zijn ongunstige evaluatie, dan "noodzakelijkerwijs opnieuw alle getuigen (dienden te worden gehoord) welke (verzoeker) voor 22.02.2001 verzocht om gehoord te worden"; dat die vermelding bezwaarlijk als een "tijdig" verzoek tot het horen van getuigen kan worden opgevat; dat bovendien niet kan worden aangenomen dat de zorgvuldigheidsplicht de raad voor maatschappelijk welzijn, omwille van de wijziging van zijn samenstelling, ertoe zou hebben verplicht de voorheen opgeroepen getuigen nogmaals en ambtshalve voor een verhoor op te roepen; dat het ter zake niet om een tuchtverhoor ging; dat de nieuwe raadsleden aan de hand van de processen-verbaal die op 22 februari 2001 waren opgesteld kennis konden nemen van de verklaringen van de getuigen die aan de oproeping gevolg hadden gegeven; dat verzoeker geen deugdelijke reden aanvoert waarom het enige personeelslid dat destijds aan de oproeping voor verhoor als getuige geen gevolg wenste te geven, nog een tweede maal diende te worden opgeroepen;

Overwegende ten slotte dat de eerste verwerende partij tegen de argumentatie van verzoeker als zou de uitspraak van de raad voor maatschappelijk welzijn over het beroep tegen zijn ongunstige evaluatie onwettig zijn, omdat ook die oorspronkelijke ongunstige evaluatie onwettig was, terecht aanvoert :

- dat niet valt in te zien hoe verzoeker in zijn belangen geschaad zou kunnen zijn doordat de evaluatie van zijn functioneren tijdens de periode van februari 2000 tot en met juli 2000, die overigens gunstig was, pas in oktober 2000 zou zijn gebeurd;
- dat de evaluatie van verzoekers functioneren tijdens de daaropvolgende periode conform het voorschrift van artikel 97 van het administratief statuut een maand voor het einde van de proefperiode plaatshad, namelijk op 12 januari 2001;
- dat verzoeker niet duidelijk maakt welke uitleg hij zou hebben gevraagd en welke argumenten hij zou hebben aangebracht bij de kennisgeving van zijn ongunstige evaluatie door de secretaris; volgens de eerste verwerende partij is verzoeker bij de mededeling van de ongunstige evaluatie door de secretaris weggegaan zonder uitleg

te vragen of argumenten aan te brengen; in dat geval kon er vanzelfsprekend niets worden genoteerd;

- dat de evaluatie van 12 januari 2001 evident betrekking had op de periode die volgde op en direct aansloot bij de eerste evaluatieperiode;

- dat de blaam die aan verzoeker werd opgelegd geen tuchtmaatregel lijkt te zijn geweest, maar een geformaliseerde terechtwijzing; verzoekers rechtspositie lijkt er niet door te zijn gewijzigd; indien verzoeker van oordeel was dat die blaam hem toch greefde en onregelmatig was tot stand gekomen, dan had hij ze kunnen aanvechten met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State; vermits hij dat niet heeft gedaan, is die individuele maatregel definitief geworden en kan hij verzoekers ongunstige evaluatie niet aantasten;

Overwegende dat het tweede middel evenmin ernstig is;

4.3. Overwegende dat verzoeker in een derde middel aanvoert, "onwettige samenstelling van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn - inbreuk op art. 6 § 1 juncto van de OCMW-wet - inbreuk op art. 45 §1 van de OCMW-wet", doordat de raadsman van het OCMW van Wervik heeft deelgenomen aan de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn; dat hij uiteenzet dat geen enkele wetsbepaling voorziet in de mogelijkheid dat de raadsman van het OCMW deelneemt aan de vergaderingen van de raad voor maatschappelijk welzijn, dat alleszins volgens verzoeker de aanwezigheid van een technisch raadgever zich moet beperken tot de duur die voor het geven van de gewenste inlichtingen noodzakelijk is, dat de raadsman van het OCMW van Wervik veel langer aanwezig is gebleven dan nodig en dat krachtens artikel 45, §1, van de OCMW-wet het de taak is van de secretaris om de raad voor maatschappelijk welzijn in voorkomend geval te herinneren aan de geldende rechtsregels; dat verzoeker ten slotte erop wijst dat ook de evaluator van verzoeker als niet-raadslid aanwezig was tijdens de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn, namelijk de secretaris van het OCMW, die, gezien haar vervanging door een tijdelijke secretaris, de vergadering had moeten verlaten zodra zij door de raad was gehoord over haar evaluatie van verzoeker en dat daardoor niet alleen de regels geschonden werden betreffende de samenstelling van de raad voor maatschappelijk welzijn, maar ook betreffende het besloten karakter van de zittingen van de raad;

4.3.1. Overwegende dat de artikelen 6, §1, en 45, §1, van de OCMW-wet er niet aan in de weg lijken te staan dat de raad voor maatschappelijk welzijn bij het

onderzoek van dossiers, voorafgaandelijk aan de eigenlijke beraadslaging en de stemming over de zaak, zich laat bijstaan en voorlichten door deskundigen of door raadsleden; dat in dat stadium de raad voor maatschappelijk welzijn nog andere niet-raadsleden kan horen, zoals in de onderhavige zaak de evaluator van verzoeker; dat weliswaar is vereist, ter vrijwaring van de onafhankelijkheid van de raadsleden en hun recht om vrij hun stem uit te brengen, behoudens een andersluidende wettelijke bepaling, dat alle personen die geen raadslid zijn wegblijven bij de bespreking en de stemming in de besloten vergadering;

Overwegende dat ter zake uit de notulen van de vergadering van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn blijkt dat de raadsman van verzoeker en de evaluator van verzoeker de vergadering hebben verlaten vooraleer de beraadslaging over verzoekers beroep tegen zijn ongunstige evaluatie is aangevangen en dus ook vooraleer over dat beroep werd gestemd; dat het middel niet ernstig is;

4.4. Overwegende dat verzoeker in een vierde middel tegen de beslissing van 31 mei 2001 de schending aanvoert van de artikelen 100, 103 en 104 van het administratief statuut van het personeel van het OCMW van Wervik; dat hij de eerstgenoemde bepaling geschonden acht doordat het formulier dat bij zijn evaluatie werd gebruikt niet overeenstemde met het evaluatieformulier dat hem samen met het administratief statuut ter hand werd gesteld, dat inzonderheid er andere functionele criteria in aanmerking werden genomen dan bepaald in het voorgeschreven evaluatieformulier, zodat niet uitgesloten is dat indien verzoeker geëvalueerd was geweest conform het voorgeschreven evaluatieformulier, het globale resultaat van zijn evaluatie anders was geweest of, minstens, dat de raad voor maatschappelijk welzijn in de plaats van tot ontslag, tot de verlenging van verzoekers proeftijd had beslist; dat volgens verzoeker de schending van de tweede genoemde bepaling hierin gelegen is dat zijn ongunstige evaluatie hem noch op 16 januari 2001, noch in beroep op 31 mei 2001 werd meegedeeld in een gesprek waarbij het hem mogelijk was bijkomende uitleg te vragen en argumenten aan te brengen; dat hij de derde genoemde bepaling geschonden acht doordat de na beroep tot stand gekomen ongunstige evaluatie hem niet ter ondertekening werd voorgelegd;

4.4.1. Overwegende dat krachtens artikel 42, vijfde lid, van de OCMW-wet het OCMW van Wervik wettig gebruik kon maken van het evaluatieformulier waarin is voorzien door het administratief statuut van het personeel van de stad

Wervik, wijl niet blijkt dat de raad voor maatschappelijk welzijn krachtens het zesde lid van hetzelfde artikel, omwille van de specificiteit van verzoekers betrekking, voor die betrekking een afwijkend evaluatieformulier heeft vastgesteld; dat bij de bespreking van het tweede middel reeds werd vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt welke uitleg hij bij de kennisgeving van de ongunstige evaluatie op 16 januari 2001 zou hebben gevraagd en welke argumenten hij bij die gelegenheid zou hebben aangebracht en dat, indien verzoeker zoals de eerste verwerende partij laat gelden, na de mededeling van de ongunstige evaluatie uit eigen beweging is weggegaan, er vanzelfsprekend geen gesprek kon plaatshebben; dat het voorschrift van artikel 103 van het administratief statuut bovendien alleen geldt bij de mededeling van de evaluatie door de evaluator, niet bij de uitspraak van de raad voor maatschappelijk welzijn over een beroep tegen een ongunstige evaluatie; dat het voorschrift van artikel 104 van het administratief statuut volgens welk het evaluatieverslag door het personeelslid wordt ondertekend, kennelijk alleen geldt voor het evaluatieverslag dat is opgesteld door de evaluator, niet voor de uitspraak van de raad voor maatschappelijk welzijn over het beroep dat door het personeelslid tegen zijn evaluatie is ingediend; dat het vierde middel evenmin ernstig is;

5. Over de middelen aangevoerd tegen het tweede bestreden besluit.

5.1. Overwegende dat de verzoeker in een eerste middel tegen het besluit van 13 juni 2001 waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn van Wervik hem heeft ontslagen de schending aanvoert van "de materiële en formele motiveringsplicht (...) (en) van art. 55 en van het Administratief Statuut van het OCMW Wervik"; dat hij betoogt dat het voormelde besluit wordt gemotiveerd door de ongunstige evaluatie die hem, na beroep, is toegekend bij besluit van 31 mei 2001 van dezelfde raad en dat, vermits dat laatstgenoemde besluit onwettig is, het ontslagbesluit niet wettig is gemotiveerd;

5.1.1. Overwegende dat hierboven tot het besluit is gekomen dat geen der middelen welke verzoeker aanvoert tegen het besluit van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn waarbij zijn beroep tegen zijn ongunstige evaluatie werd verworpen, ernstig is; dat in deze stand van het geding dat besluit dan ook voor regelmatig moet worden gehouden; dat bijgevolg ook niet kan worden besloten dat het besluit van 13 juni 2001 houdende het ontslag van verzoeker, wijl het op het voormelde besluit van 31 mei 2001 is gesteund, onwettig zou zijn; dat het eerste middel niet ernstig is;

5.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel tegen het besluit van 13 juni 2001 de schending aanvoert van de zorgvuldigheidsnorm, van de hoorplicht en van het recht gehoord te worden; dat hij doet gelden dat de zorgvuldigheidsplicht de overheid ertoe noopt volledig op de hoogte te zijn van de feiten die de voorgenomen beslissing kunnen beïnvloeden en dat de overheid daarom zo nodig de betrokkenen moet horen; dat verzoeker hierbij uiteenzet dat hij door de raad voor maatschappelijk welzijn, zoals hij was samengesteld op 13 juni 2001, nooit vooraf werd gehoord over een mogelijk ontslag, dat hij wel op 22 februari 2001 werd gehoord, doch enkel met betrekking tot het ontslag, dat naderhand niet goedgekeurd werd, dat hij ook werd gehoord op 31 mei 2001, doch dan in het kader van zijn beroep tegen de ongunstige evaluatie; dat volgens verzoeker niet uit te sluiten valt dat hij nog argumenten had kunnen aanbrengen die een invloed hadden kunnen hebben op de keuze van de raad voor maatschappelijk welzijn tussen zijn ontslag en een verlenging van zijn proeftijd; dat hij erop wijst dat hij in zijn brief van 9 mei 2001 aan de raad voor maatschappelijk welzijn uitdrukkelijk heeft gevraagd om te worden gehoord, maar dat de raad in het bestreden besluit van 13 juni 2001 daaraan is voorbijgegaan, zodat ook de formele motiveringswet is geschonden;

5.2.1. Overwegende dat met zijn besluit van 13 juni 2001 de raad voor maatschappelijk welzijn verzoeker geen tuchtmaatregel oplegt, maar hem ontslaat wegens een ongunstige evaluatie van de proeftijd; dat bijgevolg de rechten van verdediging zoals ze gelden in tuchtzaken, zonder uitdrukkelijk voorschrift, niet van toepassing zijn; dat wel moet worden aangenomen dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om op een nuttige wijze zijn standpunt uiteen te zetten;

Overwegende dat in de onderhavige zaak verzoeker minstens tweemaal de gelegenheid heeft gekregen om aan de raad voor maatschappelijk welzijn op een nuttige wijze zijn standpunt met betrekking tot zijn ontslag wegens de ongunstige evaluatie van zijn proeftijd te laten kennen; dat hij met een brief van 7 februari 2001 werd opgeroepen om op 22 februari 2001 door de raad voor maatschappelijk welzijn te worden gehoord, dat hem werd medegedeeld dat op grond van de ongunstige evaluatie van zijn proeftijd "de raad voor maatschappelijk welzijn (zal) verzocht worden (hem) niet te benoemen"; dat verzoeker op de hoorzitting van 22 februari 2001 in zijn mondeling en schriftelijk verweer is ingegaan op het ontslag dat hem bedreigde; dat louter het feit dat het besluit van de

raad voor maatschappelijk welzijn dat op het verhoor van verzoeker volgde, niet werd goedgekeurd door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, inzonderheid omdat geen uitdrukkelijke beslissing was genomen over verzoekers beroep tegen zijn ongunstige evaluatie, zoals de eerste verwerende partij terecht laat gelden, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker op 22 februari 2001 ten volle zijn standpunt met betrekking tot een ontslag wegens een ongunstige evaluatie van zijn proeftijd aan de raad voor maatschappelijk welzijn kenbaar heeft kunnen maken; dat verzoekers standpunt dienaangaande blijkt uit de notulen van het verhoor die op 22 februari 2001 werden opgesteld en uit de schriftelijke conclusies die hij ter gelegenheid van het verhoor op die datum heeft ingediend; dat aangezien die stukken werden opgenomen in het dossier, de nieuw samengestelde raad voor maatschappelijk welzijn die op 13 juni 2001 besloot tot verzoekers ontslag, wel degelijk kennis heeft kunnen nemen van dat standpunt; dat overigens verzoeker op 31 mei 2001 nogmaals de kans heeft gehad om zijn standpunt aan die raad kenbaar te maken en hij toen nog uiteengezet heeft dat naar zijn mening alleen een vaste benoeming mogelijk was, terwijl hij voorts heeft gesteld dat hij wat de grond van de zaak betreft het standpunt hernam van zijn "beroepsakte, besluiten en pleidooi"; dat verzoeker derhalve meermaals de kans heeft gekregen om zijn standpunt met betrekking tot de maatregel van ontslag die door de eerste verwerende partij werd overwogen, op een nuttige wijze aan de raad voor maatschappelijk welzijn te laten kennen; dat het tweede middel evenmin ernstig is;

5.3. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van artikel 20 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de Interne Dienst voor preventie en bescherming op het werk; dat hij hierbij betoogt dat hij door de raad voor maatschappelijk welzijn werd aangesteld als directeur facility - veiligheidsverantwoordelijke, dat blijkens de personeelsformatie de verantwoordelijkheden van de veiligheidsverantwoordelijke betrekking hebben op de brandpreventie, de regelgeving inzake veiligheid, de advisering inzake veiligheidsaspecten, enz., zodat hij beschouwd dient te worden als een preventieadviseur van de interne dienst, zoals bedoeld in artikel 2, 4°, van het voornoemde koninklijk besluit; dat krachtens artikel 20 van hetzelfde besluit een preventieadviseur slechts uit zijn functie kan worden verwijderd na voorafgaand akkoord van het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk of, bij ontstentenis van een dergelijk comité, van de vakbondsafvaardiging; dat verzoeker meent dat zijn ontslag tevens een verwijdering inhoudt uit zijn functie van

preventieadviseur en dat, vermits daarover niet het voorafgaand akkoord van het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk werd verleend, zijn ontslag ook om die reden onwettig is;

5.3.1. Overwegende dat artikel 20 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 zijn rechtsgrond blijkt te hebben in artikel 33, § 3, van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk; dat luidens artikel 79, §1, van de voormelde wet echter "de werkgevers, de werknemers en de representatieve werknemersorganisaties (...) bij de arbeidsgerechten een vordering (kunnen) instellen tot beslechting van alle geschillen in verband met deze wet en haar uitvoeringsbesluiten"; dat de bevoegdheid van de arbeidsgerechten ter zake die van de Raad van State uitsluit; dat de Raad van State over het derde middel geen uitspraak kan doen, zodat dit middel ook als niet ernstig voorkomt;

6. Over de middelen aangevoerd tegen het derde bestreden besluit.

6.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel tegen het besluit van 17 augustus 2001 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid waarbij het besluit van 13 juni 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn houdende het ontslag van verzoeker wordt goedgekeurd, de schending van de materiële en formele motiveringsplicht aanvoert, doordat het bestreden besluit geen afdoende antwoord geeft op de verschillende grieven die hij tegen zijn ontslag heeft ingebracht; dat hij stelt dat de motivering ervan te algemeen en te abstract is, dat ze voor alle gevallen kan gelden en dus neerkomt op een loutere stijlformule; dat voorts verzoeker betoogt dat de motivering van het bestreden besluit "niet aanvaardbaar is met het oog op het beleid", vermits ze niet strookt met de overweging in het besluit van 4 mei 2001 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, dat het besluit van 22 februari 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn geen uitspraak doet over verzoekers beroep tegen zijn ongunstige evaluatie en dat de uitspraak bijgevolg geacht moet worden gunstig te zijn; dat volgens verzoeker de motivering van het bestreden besluit bovendien onwettig is omdat ze verwijst naar het besluit van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn betreffende zijn ongunstige evaluatie, waarvan hij meent reeds te hebben aangetoond dat het onwettig is; dat verzoeker ten slotte stelt dat hij ook geen afdoende antwoord heeft gekregen op zijn bezwaar bij de toezichthoudende overheid tegen het bedoelde besluit van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn : de Vlaamse

minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid heeft hem met een brief van 17 augustus 2001 ervan in kennis gesteld dat de toezichthoudende overheid van mening is dat het bedoelde besluit de wet niet schendt en het algemeen belang niet schaadt en dat ze derhalve tegen dat besluit niet zal optreden; dat dit volgens verzoeker weerom een te algemene en te abstracte motivering is die voor alle gevallen kan gelden en dus neerkomt op een loutere stijlformule en dat, vermits het bestreden besluit mede wordt gemotiveerd door een verwijzing naar voormelde brief, het op zijn beurt niet afdoende gemotiveerd is;

6.1.1. Overwegende dat de weigering van de toezichthoudende overheid om in het kader van het algemeen administratief toezicht gebruik te maken van haar schorsings- of vernietigingsbevoegdheid geen administratieve rechtshandeling is die rechtsgevolgen beoogt te hebben; dat ze, anders dan verzoeker betoogt, dan ook niet onderworpen is aan de formele motiveringsplicht opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat derhalve het middel niet ernstig is in zoverre het derde bestreden besluit de weigering zou inhouden van de toezichthoudende overheid om een maatregel van algemeen toezicht te nemen tegen verzoekers ongunstige evaluatie, wat hem apart werd medegedeeld met een brief van 17 augustus 2001; dat in zoverre dat besluit goedkeuring verleent aan verzoekers ontslag wegens een ongunstige evaluatie van zijn proeftijd, de motiveringsplicht niet vergt dat de ongunstige evaluatie als zodanig of het ontslag wegens die ongunstige evaluatie zou worden gemotiveerd; dat het volstaat dat het op een afdoende wijze laat blijken waarom het instemt met het besluit betreffende het ontslag; dat in de onderhavige zaak het bestreden besluit verwijst naar het standpunt van de toezichthoudende overheid dat het besluit van 31 mei 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn waarbij verzoekers beroep tegen zijn ongunstige evaluatie werd verworpen, de wet niet schendt en het algemeen belang niet schaadt; dat uit de overwegingen van het bestreden besluit ook blijkt dat de toezichthoudende overheid geen bezwaren ziet tegen het besluit van 13 juni 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn houdende het ontslag van verzoeker, wijl dat besluit is genomen "conform de artikelen van het administratief statuut (...) (en) afdoende gemotiveerd is"; dat het bestreden besluit zich aldus voegt naar de motieven die de raad voor maatschappelijk welzijn in zijn voornoemde besluiten had aangehaald ter weerlegging van de argumenten welke verzoeker tegen zijn ongunstige evaluatie en ontslag heeft laten gelden voor de raad voor maatschappelijk welzijn en welke dezelfde zijn als die welke verzoeker aangevoerd had in zijn beroep bij de minister; dat verzoeker derhalve kon weten waarom

goedkeuring is verleend aan zijn ontslag en tegen welke motieven hij in rechte kon opkomen, wat hij overigens, zoals hiervoor is gebleken, ook heeft gedaan; dat de motieven van het bestreden besluit, in tegenstelling tot wat verzoeker argumenteert, niet inconsistent lijken te zijn met de overweging in het besluit van 4 mei 2001 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, dat het besluit van 22 februari 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn geen uitspraak deed over verzoekers beroep tegen zijn ongunstige evaluatie en dat de uitspraak bijgevolg geacht moest worden gunstig te zijn; dat, zoals eveneens hierboven is gezegd, die overweging er niet aan in de weg stond dat de raad voor maatschappelijk welzijn na de betekening van het niet-goedkeuringsbesluit de procedure die had geleid tot zijn niet-goedgekeurde besluit, hernam met inachtneming van de redenen die tot de niet-goedkeuring hadden geleid; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen der aangevoerde middelen als ernstig kan worden beschouwd; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vier maart 2000 en twee, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.